

indtryk af at ville Tvindkoncernen til livs, men med andre midler.

Jeg kan forstå både på hr. Gert Petersen og hr. Aage Frandsen, at det afgørende anklagepunkt for SF er, at den tid, hvori forskellige skoler måske under en ny form ikke kan blive retableret, er for lang. Jeg kan forstå, at det er det afgørende anklagepunkt, og derfor kunne jeg godt tænke mig, hvis vi under debatten kunne få klarlagt, om SF's og Enhedslistens vilje til virkelig at komme Tvindkoncernen til livs kan udstrækkes dertil, at hvis man gør den periode kortere, kan SF og Enhedslisten tilslutte sig initiativet over for Tvindkoncernen. Så taler vi jo om noget, der kan være realitet i, og så er ikke bare en gang øregas, når vi hører af SF og Enhedslisten, at de virkelig vil lukke Tvindkoncernen, men bare bruge andre midler, og derfor har de nogle enkelte ankepunkter til det forslag, der er fremsat.

Jeg tror desværre ikke, det forholder sig sådan. Jeg tror, at virkeligheden er en helt anden. Jeg tror, der er en helt skjult dagsorden i SF's initiativ her i dag, men det kan vi jo finde ud af, når svaret kommer fra hr. Aage Frandsen eller hr. Søren Søndergaard.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg tror, at Socialdemokratiet har et kæmpeproblem, og jeg tror også, at det problem deles af Dansk Folkeparti.

Sagen er nemlig den, at debatten om lovforslag nr. L 268 bærer præg af, at der er ingen i denne sal, der har sat sig ind i, hvad de lovforslag handler om, der blev fremsat i januar måned i år, nr. L 218 og nr. L 219. Hvis det var sådan, at hr. Poul Erik Dyrlund havde sat sig ind i det, kunne han se, at der var krav til bestyrelsessammensætningen. Hvis hr. Poul Erik Dyrlund vil have ændret på den, kunne det handle om et enkelt ændringsforslag til bestyrelsessammensætningen, nemlig at man ikke måtte sidde i flere bestyrelser.

Så har hr. Poul Erik Dyrlund tilsyneladende heller ikke opdaget, at der i lovforslag nr. L 218 og nr. L 219 stilles krav om, hvordan man må anbringe pengene. Hvis hr. Poul Erik Dyrlund havde sat sig ind i det, kunne det være, at den socialdemokratiske gruppe havde sagt nej til lovforslag nr. L 268, for fremover vil det være fuldstændig uladsiggørligt at lave en møbefond og en kunsthfond.

Det burde hr. Poul Erik Dyrlund have fortalt sin gruppe, før gruppen blindt kastede sig ud i grundlovsbrud, menneskerettighedskonventionsbrud m.v.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Hr. Poul Erik Dyrlund opremsede en lang række forhold, som han ikke brød sig om, og muligvis ting, som man også ved førstebehandling af lovforslag nr. L 218 og L 219 kunne høre fra en række ordførere i denne sal.

Et problem, vil jeg sige til hr. Poul Erik Dyrlund, er, at det ikke er ulovlige forhold, og derfor har det ikke anden relevans, end at hvis et flertal synes, at der f.eks. ikke må være sammenfald af revisorer eller sammenfald af bestyrelser, må der rettes op på det i gældende lovgivning og ikke særskilt for Tvindkoncernen.

Det næste problem er, at det lovforslag, som foreligger, giver ministeren vidtrækkende beføjelser til at bestemme, hvem der skal have, og hvem der ikke skal have, og vil hr. Poul Erik Dyrlund så sige mig, om man ikke kunne forestille sig en anden minister eller måske den samme minister – hvem ved? – der kunne få lyst til at lukke LO-skolerne eller de katolske skoler, som har nøjagtig den samme sammenfletning og koncernlignende konstruktion.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Selv om jeg havde 5 minutter til at begrunde vores forespørgsel, selv om jeg havde 10 minutter til at svare, og selv om jeg har haft korte bemærkninger, er det ikke lykkedes mig endnu at forklare hr. Thulesen Dahl, hvad det er, vi vil og ikke vil. Det kan skyldes to ting; jeg vil ikke gå nærmere ind på hvilke to ting.

Vi er imod en særlov, hvor man opregner rækken af skoler, som man lukker uden nærmere argumentation.

Vi er for, at man administrativt griber ind over for skoler og mennesker, der overtræder gældende lovgivning og gældende regler. Det betyder så, at der er nogle skoler tilhørende Tvindsamfundet, som man sætte ind over for, fordi de bevisligt har gjort noget, som ikke er korrekt. Hvordan der skal sanktioneres over for dem, vil jeg overlade til ministeren, for jeg har nemlig stor tillid til ministeren.

Derefter er det så sådan, at vi siger, at det jo ikke er sikkert, at vi kommer det helt til livs, for der er altså noget med, at hvis der er nogle, man